

عنوان مقاله:

مجاز در قرآن، کاوشی در آرای اصولیان

محل انتشار:

مجله تخصصی فقه و مبانی حقوق اسلامی، دوره 53، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

فرزاد پارسا - دانشیار گروه فقه و حقوق شافعی دانشگاه کردستان

جمال بادروزه - دانش آموخته ی کارشناس ارشد فقه شافعی دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

مجاز به معنای لفظ منقول از معنای موضوع له لغوی به معنای دیگر، از واقعیت های زبان عربی است که لغت دانان جوانب لغوی آن را مورد بحث قرار داده اند. قرآن خود را کتاب نازل شده به زبان عربی مبین معرفی کرده و از سویی مباحث عقیدتی در باب اسماء الله و توقیفی بودن آنها و مسائلی دیگر مطرح است. این عوامل سبب اختلاف علما در بحث وجود مجاز در قرآن شده است. از زوایای مختلف این سوال به پژوهش گذاشته شده و علمای اصول فقه هم به فراخور بحث لغت در علم اصول فقه به این موضوع ورود کرده اند. برخی مجاز در قرآن را پذیرفته و برخی منکرند و دیگرانی حکم به تفصیل بین حکم شرعی و غیر شرعی داده اند. هر یک ادله ای بیان داشته و از زوایای گوناگون بر آن برهان آورده و رای مخالف را به نقد نهاده و رد زده اند. ترجیح پژوهش با توجه به قوت ادله موافقان و ضعف ادله مخالفین، پذیرش وقوع مجاز در قرآن به عنوان یک واقعیت زبان عربی است.

کلمات کلیدی:

مجاز، وقوع، قرآن، اصول فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888675>

